

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียว อย่าได้ทำความเสียหายใดๆ ในงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดที่มายาซกอย่างหนักมาก? จุดหมายปลายทางสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** มายาซกลูกที่อยู่ในสำนักที่เป็นร่างอย่างหนักมาก พวกเขาคิดติดกับอยู่ในนามและรูป ทันทีที่สำนักของร่างกายเกิดขึ้น พวกเขาก็ถูกตบตี สถานภาพของพวกเขาลูกทำลายด้วยสิ่งนี้ มันเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากที่จะตัดสำนักที่เป็นร่าง บาบาพูดว่า: ลูกๆ กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! เช่นที่พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก และดังนั้นจึงปราศจากความหลงทะนงตน ดังนั้นลูกต้องกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นกัน ไม่ควรมีความหลงทะนงตนแม้แต่น้อยนิดที่สุด
- เพลง:** ท่านจะไม่แยกห่างจากเราและจะไม่มีความทุกข์ในหัวใจของเรา

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ พูดว่า: เมื่อเราอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน เราเป็นของบาบาและบาบาก็เป็นของเรา ลูกๆ ได้รับความรู้ที่ชัดเจนมากนี้แล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกได้เคยวนไปรอบวงจร เวลานี้เราเป็นของท่านอีกครั้ง ท่านได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่เราและทำให้เราเป็นนายแห่งสวรรค์ ท่านได้มาอีกครั้งเหมือนกับที่ท่านได้มาในวงจรที่แล้ว พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ดังนั้นอย่าเพียงแค่เป็นลูกๆ ของท่านและหนึ่งที่นี้ในมฤบัน ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ดอกบัวอยู่ในน้ำและกระนั้นก็คงอยู่เหนือน้ำ ไม่ถูกแตะต้องจากน้ำ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านเพียง เพียงแต่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก พ่อได้มาเพื่อชำระมนุษย์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดสำหรับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากท่านสามารถชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ลงบันไดมาเป็นเวลาครึ่งวงจร อย่างแน่นอนที่ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ เป็นเมื่อลูกได้ครบวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว และได้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์แล้ว ที่พ่อจึงต้องมา ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ได้ ไม่มีใครรู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของท่านตามละครทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์และหาไม่ประทานในยุคเหล็ก พ่อมาและชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ แล้วลูกก็ประกาศสิทธิในมรดกของดินแดนแห่งความสุขจากพ่อ ไม่มีความทุกข์ในยุคทอง เมื่อได้ตายขณะมีชีวิตแล้ว เวลานี้ลูกก็เป็นของพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก บาบาไม่เคยบอกลูกคนใดให้ทั้งบ้านและครอบครัวของลูก ไม่เลย ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกเพียงแต่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ บาบาเคยบอกใหม่ว่า ลูกต้องทั้งบ้านและครอบครัวของลูก? ไม่เลย ลูกจากบ้านของลูกมาด้วยตนเองเพื่อประโยชน์ของการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกๆ บางคนกำลังทำงานรับใช้ของพระเจ้าขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน พวกเขาไม่ได้ถูกบังคับให้ออกจากบ้านของพวกเขา บาบาไม่ได้บอกลูกคนใดให้ทั้งบ้านของลูก ลูกได้มาที่นี้ด้วยตัวของลูกเองเพื่อทำงานรับใช้ บาบาไม่ได้บังคับให้ลูกคนใดทั้งบ้านของลูก พ่อทางร่างของลูกบอกให้ลูกแต่งงาน เนื่องจากลูกรู้ว่าตอนนี้เป็นเวลาสุดท้ายของดินแดนแห่งความตายที่ลูกไม่ทำเช่นนั้น การแต่งงานหมายถึงการทำลายตนเอง และดังนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เหตุใดลูกจึงไม่ซ่องแวงตนเองในการทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์เล่า? ลูกๆ ต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ รามของสีดา ราม ได้โปรดมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์เกิด! พวกเขาพูดสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ชันยาสชี้พูดว่าความสุขของเวลานี้เป็นเหมือนมุลกา มันเป็นเช่นนั้นจริงๆ ไม่มีความสุขที่นี่ พวกเขาพูดสิ่งนี้ แต่มันก็ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อจะไม่สร้างโลกที่ทำให้พวกเขาไม่มีความสุข พ่อพูดว่า: ลูกได้ลืมนึกไปแล้วหรือว่ามีนามหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง? คั่นส์ ฯลฯ มาจากที่ไหน? เวลานี้ลูกต้องทำตามการกำหนดที่พ่อไม่มีขีดจำกัดให้กับลูก ด้วยการทำตามการกำหนดของตัวเอง ลูกก็ทำลายตนเอง บ้างก็ประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินความรู้นี้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แล้วก็วิ่งหนีไปและกลายเป็นคนทรยศ: พวกเขาไปและสร้างความเสียหายให้กับงานรับใช้อย่างมากมาย! แล้วพวกเขาจะกลายเป็นอะไร? แทนที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขาคุ้มค่าเช่นเพชร พวกเขาก็กลายเป็นเช่นเปลือกหอย ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่งที่ลูกได้ทำ เนื่องจากพฤติกรรมเช่นนั้น ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นๆ ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆ ที่นี้ เพราะลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญ จะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับบาปใดๆ ที่ลูกทำ แม้ว่าลูกอาจจะไปสวรรค์ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก ลูกมาที่นี้เพื่อศึกษาราชโยคะ แล้วลูกกลายเป็นปวงประชา มีความแตกต่างมากในสถานภาพที่ลูกได้รับ มีการ

อธิบายว่าใครก็ตามที่ให้บางสิ่งแก่ยักษ์ แล้วนำสิ่งนั้นกลับคืนไป ก็จะใช้ชาติเกิดเป็นสัปเหร่อ พฤติกรรมของลูกๆบางคน เป็นเช่นนั้น ที่สถานภาพของพวกเขาลดลง บาบาอธิบายว่า: อย่าได้ทำการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ใน สถานภาพที่ต่ำในท่ามกลางปวงประชาแทนที่จะเป็นราชาหรือราชินี ใครบางคนที่ถูกทดสอบให้กับยักษ์แล้ววิ่งหนีไปจะกลายเป็นอะไร? พ่อได้อธิบายแล้วด้วยว่า: ลูกๆ อย่าได้ทำการกระทำบาปใดๆ มิฉะนั้นจะได้รับการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า ดังนั้น เหตุใดลูกจึงควรสร้างความสูญเสียให้กับตนเองเล่า? ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านและทำงานรับใช้มากมายก็ประกาศสิทธิ์ใน สถานภาพที่สูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ มีลูกๆ ที่ยากจนมากมายที่ส่งเงิน 8 แอนนาหรือ 1 รูปี คนจนประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ที่สูงกว่าผู้ที่ให้เงินหลายพันที่นี้ คนที่ยากไร้ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าเพราะพวกเขาไม่ทำการกระทำที่เป็นบาป เมื่อมีการทำบาป การลงโทษหนึ่งร้อยเท่าก็ถูกสะสม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญ และให้ความสุขแก่ ทุกคน หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์ แล้วก็จะมีการตั้งศาล จะได้มีมิตในสิ่งที่ลูกได้ทำและมีการลงโทษอะไรสำหรับสิ่ง นั้น แม้กระทั่งสถานภาพของลูกก็ถูกทำลาย ลูกๆบางคนรับฟังสิ่งนี้ และกระนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่มีพฤติกรรมผิดๆ พ่อพูด ว่า: จะมีชีวิตเช่นน้ำนมและน้ำตาลอย่างสม่ำเสมอ หากลูกมีชีวิตเหมือนน้ำเกลือ ลูกก็สร้างความเสียหายมากมายในงานรับ ใช้ หากลูกติดกับในนามหรือรูปของใคร นั่นก็เป็นบาปที่ใหญ่โตเช่นกัน มายาเป็นเหมือนหนู เธอเป่าและกัดลูกใน ลักษณะที่ แม้กระทั่งเลือดออกลูกก็ไม่ตระหนักรู้ มายาทำให้ลูกเลือดออกด้วยเช่นกัน เธอทำให้ลูกทำการกระทำเช่นนั้นที่ ลูกไม่ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าลูกกำลังทำอะไร ก็เลวทั้งห้าลดลงหนึ่งศัตวรรษลูกอย่างสมบูรณ์! บาบาต้องเตือนลูกแน่นอน เพื่อที่ ลูกจะไม่พูดต่อหน้าศาลว่าลูกไม่ได้รับการเตือน ลูกรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ท่านเองนั้นปราศจากความหลงทะนงตน อย่างมาก ท่านพูดว่า: พ่อเป็นคนรับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ลูกๆบางคนมีความหยิ่งยโสมาก หลังจากเป็นของبابา พวกเขา ก็ทำการกระทำเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อเทียบกับพวกเขาแล้ว ผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอกที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา นั้น ลำห้หน้าพวกเขามาก ท้นที่ที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง มายาก็ต้อยลูกอย่างหนัก การทำลายสำนึกที่เป็นร่างคือจุดหมายปลายทาง ที่สูง ท้นที่ที่สำนึกที่เป็นร่างเกิดขึ้นลูกก็ถูกตบตี ดังนั้น เหตุใดลูกจึงมีสำนึกที่เป็นร่างมากจนทำให้สถานภาพของลูกถูก ทำลายเล่า? มันไม่ควรเป็นว่า ลูกต้องกวาดพื้นเมื่อลูกไปที่นั่น หากลูกคนใดจะถามبابา บาบาก็จะบอกลูกได้ ลูกแต่ละ คนสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกทำงานรับใช้มากแค่ไหน และก็คนที่ลูกได้ให้ความสุข มาแม่และبابาให้ความสุขทุก คน พวกเขามีความสุขมาก! บาบาเคยทำการร้ายรำความรู้น้อยอย่างมากในบอมเบย์ มีหลายคนที่เป็นเหมือนนกขัทรัก (นก ในตำนานที่ดื่มน้ำทิพย์) บาบาพูดว่า: พ่อทำการร้ายรำความรู้นี้เบื้องหน้าผู้ที่กระตือรือร้นอย่างมากที่จะได้ยิน และดังนั้น ประเด็นที่ดีมากมายก็ปรากฏขึ้น นกขัทรักถึงสิ่งนี้เข้าไปหาพวกเขาเอง ลูกด้วยเช่นกันต้องเป็นเหมือนพวกเขา เพราะ เพียงนั้นที่ลูกจะสามารถทำตามได้ ลูกต้องทำตามศรัทธา หากลูกทำตามการกำหนดของตนเองและประณามพ่อ ลูกก็เป็น เหตุของความเสียหายมากมาย เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิด บารัตเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีใครคิดว่าบารัตเป็นเช่นนั้นในเวลา นี้ ไม่มีแผ่นดินอื่นใดบริสุทธิ์เช่นบารัต พวกเขาพูดสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขาชาวบารัตเคยเป็นชาวสวรรค์ เคย มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น กูรูนาถเคยร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าและวิธีที่ท่านมาและชำระเสื้อผ้าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ คำสรรเสริญของท่าน คือท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน แทนชื่อ “ชีพลึงกัม” พวกเขาใช้ชื่อ “บัลลังก์อมตะ” เวลานี้พ่อกำลัง อธิบายความลับของทั้งโลกแก่ลูก ลูกๆ อย่าได้ทำบาปแม้แต่บาปเดียว! มิฉะนั้นแล้วการลงโทษจะถูกสะสมหนึ่งร้อยเท่า หากลูกทำให้พ่อถูกประณาม สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ทำให้ชีวิตของลูกมีค่าเช่นเพชร มิฉะนั้นก็จะมีการสำนึกผิดอย่างใหญ่หลวง ไม่ว่าการกระทำผิดใดที่ลูกได้ทำ สิ่งนั้นจะเฝ้าแต่กัดกร่อนลูกอยู่ภายใน ฉันจะ ทำสิ่งเดียวกันนั้นทุกวงจรเพื่อให้สถานภาพของฉันกลับมาต่ำแบบนั้นหรือ? พ่อพูดว่า: หากลูกปรารถนาที่จะทำตามแม่ และพ่อ แล้วจงทำงานรับใช้ด้วยความซื่อสัตย์ มายาจะพยายามผลักดันตัวเธอเข้ามาในตัวลูกไมทางใดก็ทางหนึ่ง หัวหน้า ศูนย์ต้องปราศจากความหลงทะนงตนอย่างสมบูรณ์ ดูสิว่าพ่อปราศจากความหลงทะนงตนเพียงใด ลูกๆบางคนรับการรับ ใช้ส่วนตัวจากคนอื่น พ่อฉันปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก ท่านไม่เคยโกรธใครเลย หากลูกๆไม่เชื่อฟัง พ่อก็ สามารถอธิบายให้กับพวกเขา: ลูกกำลังทำอะไร?” เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่รู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่ลูกๆทุกคนจะมีค่าเหมือน กัน ยังคงมีบางคนที่ไม่มีความค่า บาบาเฝ้าแต่อธิบายให้กับลูก มีลูกๆมากมาย จำนวนของลูกๆจะเพิ่มขึ้นและจะมีจำนวนหลายๆ แแสน พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกว่า: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำความผิด! ลูกได้มาที่นี้เพื่อกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่าได้ทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์! อย่าได้ติดกับในชื่อหรือรูปของใคร! อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง! จงมีสำนึกที่เป็น ดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อ! เฝ้าแต่ทำตามศรัทธา! มายานั้นทรงพลังมาก บาบาสามารถอธิบายทุกสิ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดมนัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเช่นพ่อ อย่ารับการรับใช้ส่วนตัวจากใคร อย่าทำให้ใครมีความทุกข์ อย่าทำการกระทำความที่เป็นบาปใดๆที่จะทำให้มีประสบการณ์ของการลงโทษ มีชีวิตด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล

2. ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวและไม่ใช้การกำหนดของจิตใจตัวเอง

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยทุกพลังและได้รับชัยชนะเหนือความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยการละวางจากเครื่องแต่งกายของร่างกายของลูกในหนึ่งวินาที เมื่อมีความรุนแรงของความทุกข์ทรมานของกรรม อวัยวะร่างกายของลูกก็จะดึงดูดไปสู่ความทุกข์ทรมานของกรรมของลูก ไม่ว่าเวลาใดเมื่อมีความเจ็บปวดมากเนื่องจากผลกระทบของความทุกข์ทรมานนั้น ผู้ที่เปลี่ยนความทุกข์ทรมานนั้นของกรรม (คาร์มาไบ้ก) เป็นคาร์มาโยคะ ผู้ที่ผ่านความทุกข์ทรมานกับอวัยวะทางร่างของพวกเขาก็เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พวกเขาถูกเรียกว่าเพชรพลอยแห่งชัยชนะทั้งแปดผู้ที่เต็มไปด้วยทุกพลัง สำหรับสิ่งนี้ จงฝึกฝนการละวางจากเครื่องแต่งกายของร่างกายเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ขอให้เครื่องแต่งกายของลูกไม่คับเกินไปเนื่องจากการถูกดึงดูดจากโลก นั่นคือ ขออย่าได้ถูกดึงดูด เพียงนั้นที่เครื่องแต่งกายจะถูกถอดออกได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับความเคารพของทุกคน จงมีหัวใจที่ถ่อมตน ความถ่อมตนคือสิ่งขับเคลื่อนของความยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่จะเอื้อมมือ: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของลูกแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขาดกมลและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

หากดวงวิญญาณเครื่องมือที่สูงส่งอยู่กับลูกในทางกายภาพ และลูกได้ให้เขาหรือเธอตรวจสอบสิ่งใดก็ตาม ลูกก็สามารถทำเช่นนั้นได้ เพราะสติปัญญาของลูกมีศรัทธา ลูกจะทำการนี้ขณะที่รักษาคุณธรรมทั้งสองของความไม่ขาดกมลและศรัทธาไว้เบื้องหน้าลูก เมื่อลูกมีศรัทธาและความไม่ขาดกมลอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ก็จะมีชัยชนะในความคิดที่สูงส่งของลูกอยู่เสมอ ไม่ว่าความคิดใดก็ตามที่ลูกมี และผู้ที่ปราศจากตัวตนและผู้ที่มีตัวตนนั้นอยู่กับลูกหรืออยู่เบื้องหน้าลูก จงให้ท่านตรวจสอบด้วยศรัทธาและความไม่ขาดกมล และแล้วเวลาจะไม่สูญเปล่า

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซาวารี

1) อะไรคือข้อพิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน?

ในกิตะซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด มีคำพูดของพระเจ้าว่า: ลูกๆ ที่ซึ่งมีชัยชนะ พ่ออยู่ที่นั่น เหล่านี้คือคำพูดที่สูงส่งของพระเจ้า ฉันอยู่ในเทือกเขาหิมาลัยซึ่งเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในบรรดาทั้งหมด และในบรรดาภูเขื่อนั้นคือภูเขาสีดา เหตุนี้เองในบรรดาภูเขา พวกเขาแสดงภูเขาโกลาช และในบรรดาภูเขาสีดา สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ในบรรดาภูเขื่อนั้น

พระเจ้าเพียงแต่อยู่ในงูดำ ท่านไม่ได้อยู่ในงูทั้งหมด ถ้าพระเจ้าอยู่บนภูเขาที่สูงที่สุด แล้วท่านก็ไม่ได้อยู่ในภูเขาที่ต่ำกว่า แล้วก็มีกรกล่าวว่า: ที่ซึ่งมีชัยชนะ ก็มีการกำเนิด นั่นคือท่านไม่ได้พ่ายแพ้ สิ่งเหล่านี้พิสูจน์ว่า พระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดสิ่งนี้ และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้ามาในหลายรูป และพวกเขาได้แสดง 24 อวตารของพระเจ้า พวกเขาบอกว่าปลาและจระเข้ ฯลฯ คือรูปทั้งหมดของพระเจ้า นั่นเป็นความรู้ที่ผิดๆของพวกเข พวกเขาเพียงแต่คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ในเมื่อความเป็นจริงอยู่ในยุคเหล็ก เป็นมายาที่อยู่ในทุกหนทุกแห่ง ดังนั้น พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? มีการกล่าวถึงในกิตะด้วยว่า: ฉันไม่ได้อยู่ในมายา สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่ง

2) โลกที่ไม่มีตัวตน ที่ซึ่งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่

เรารู้ว่าเมื่อเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีตัวตนไม่ได้หมายความว่ามันไม่มีรูป เมื่อเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่มันมีความหมาย ที่นั่นแน่นอนคือโลก แต่มันไม่มีรูปเหมือนโลกว่าัตถุนี้ ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุด

นั้นไม่มีตัวตน แต่แน่นอนที่ท่านมีรูปที่ละเอียดอ่อนของท่านเอง ดังนั้นดินแดนของเราดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือโลกที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงโลก ก็แสดงว่ามีโลกที่นั่นและเราอาศัยอยู่ที่นั่น และเหตุนี้เองจึงได้ให้ชื่อว่า 'โลก' ผู้คนในโลกคิดว่า รูปของพระเจ้าคือรูปของธาตุแสงที่คงอยู่ตลอดไป แต่นั่นคือสถานที่อาศัยของพระเจ้าซึ่งเรียกด้วยเช่นกันว่า บ้านของผู้ปลดเกษียณ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถพูดว่าบ้านของพระเจ้าเป็นพระเจ้า อีกโลกคือโลกที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งเทพบราห์มา วิชาญ และช่างการอาศัยอยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา นี่คือโลกวัตถุซึ่งมีสองส่วน หนึ่งคือโลกแห่งสวรรค์ที่ปราศจากกิเลสซึ่งมีความสุข ความบริสุทธิ์ และความสงบที่สมบูรณ์เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของแต่ละวงจร อีกโลกหนึ่งคือโลกยุคหลักแห่งความทุกข์และความไม่สงบที่มีกิเลสนี้ ทำไมเราจึงพูดว่ามีสองโลกเหล่านี้? เพราะผู้คนพูดว่าทั้งโลกสวรรค์และนรกถูกสร้างโดยพระเจ้า แต่คำพูดของพระเจ้าสำหรับสิ่งนี้คือ: ลูกๆ พ่อไม่ได้สร้างโลกแห่งความทุกข์นี้ โลกที่พ่อสร้างคือโลกแห่งความสุข โลกแห่งความทุกข์และความไม่สงบนี้เป็นเพราะดวงวิญญาณมนุษย์ได้หลงลืมตนเอง และลืมพ่อดวงวิญญาณสูงสุด และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังทุกข์ทรมาน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าในขณะที่มีโลกแห่งความสุขและเป็นบุญนั้น ไม่มีโลกอยู่ที่นั่น ใช่ เมื่อเราพูดว่าเทพอาศัยอยู่ที่นั่นแล้ว อย่างแน่นอนก็มีกิจกรรมทั้งหมดที่นั่น อย่างไรก็ตาม เป็นที่แน่นอนว่าไม่มีสิ่งสร้างใดเกิดผ่านกิเลสที่นั่น และเป็นเพราะสิ่งนี้จึงไม่มีบ่วงกรรม โลกนั้นเรียกว่าโลกแห่งสวรรค์ และเป็นอิสระจากบ่วงกรรม ดังนั้นหนึ่งคือโลกที่ไม่มีตัวตน แล้วก็มีโลกที่ละเอียดอ่อน และโลกที่สามคือโลกวัตถุนี้ อังชะ